

Sygn. akt **IC 905/17 upr.**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2017r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu Wydział I Cywilny
w składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Poręba

Protokolant: prot. sąd. Paulina Polecka

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2017 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w L.

przeciwko Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W.

o zapłatę

I. oddala powództwo,

II. zasądza od powoda (...) S.A. w L. na rzecz pozwanego Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. kwotę 287 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem) tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. nakazuje ściągnąć od powoda (...) S.A. w L. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Nowym Sączu) kwotę 125,37 zł (sto dwadzieścia pięć 37/100) tytułem wydatków wyłożonych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa.

Z./

- (...)

- (...)

- (...)

Dnia 7 listopada 2017r. (...)

Sygn. akt IC 905/17 upr.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 7 listopada 2017 r.

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. w pozwie z dnia 31.05.2017 r. domagał się od pozwanego Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. zapłaty kwoty 818,65 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 24.12.2016 r. do dnia zapłaty, a także zasądzenia kosztów procesu na jego rzecz (k. 3-6).

Uzasadniając żądanie pozwu wskazano, że w wyniku kolizji, uszkodzony został samochód stanowiący współwłasność A. i S. S.. Szkoda była likwidowana przez (...) S.A., będące korespondentem towarzystwa (...) na terenie Polski w

ramach systemu zielonej karty. W związku z uszkodzeniem pojazdu poszkodowany zmuszony został do wynajęcia pojazdu zastępczego (z którego korzystał 7 dni), czego koszt wyniósł 1.420,65 zł (7 dni x 165 zł = 1.155 zł + 23%). W dniu 16.11.2016 r. powód nabył wierzytelność obejmującą odszkodowanie za szkodę wynikającą z konieczności najmu samochodu zastępczego. (...) S.A. wypłaciło na rzecz powoda kwotę 602 zł brutto, przy przyjęciu stawki 86 zł za jeden dzień najmu pojazdu, co spowodowało konieczność wytoczenia powództwa o kwotę 818,65 zł, stanowiącą różnicę pomiędzy poniesionymi kosztami najmu samochodu zastępczego (1.420,65 zł), a kosztami wypłaconymi przez STU E. (...) (602 zł).

W dniu 13.06.2017 r. Sąd Rejonowy w Nowym Sączu Wydział Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w uwzględnieniu żądania pozwu, sygn. V GC 730/17 (k. 26).

Pozwane Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym w dniu 17.07.2017 r. (k. 31-33), domagało się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu. Pozwany wniósł jednocześnie o przekazanie sprawy do Wydziału Cywilnego tego Sądu, gdyż sprawa nie ma charakteru gospodarczego. W uzasadnieniu sprzeciwu podniósł, że poszkodowanemu w dniu 07.11.2017 r. zaproponowano wynajęcie samochodu zastępczego, wskazując stawki wynajmu w razie nieskorzystania przez poszkodowanego z tej oferty. W związku z powyższym żądanie pozwu jest niezasadne, gdyż stawka wskazana przez powoda (202,95 zł brutto) znacznie przekracza stawkę wskazaną w w/w piśmie (86 zł).

Zarządzeniem z dnia 25.08.2017 r. niniejsza sprawa została przekazana do rozpoznania do Wydziału Cywilnego (k. 47).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 06.11.2016 r. miało miejsce zdarzenie drogowe, w trakcie którego uszkodzony został pojazd marki M. (...), nr rej. (...), będący współwłasnością A. S. i S. S.. Sprawca kolizji posiadał polisę ubezpieczeniową w zakresie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...).G. z siedzibą w Niemczech, którego korespondentem na terenie Polski było (...) S.A. w S..

okoliczności niesporne

A. S. dokonał zgłoszenia szkody w (...) S.A. w S.. W odpowiedzi na powyższe, w wiadomości e-mail z dnia 07.11.2016 r. (...) S.A. poinformowało go o możliwości wynajęcia samochodu zastępczego i poniesieniu powstałych w związku z tym kosztów. W wiadomości tej A. S. został również poinformowany o możliwości wynajęcia samochodu zastępczego w innej firmie, z zastrzeżeniem weryfikacji kosztów wynajmu przez ubezpieczyciela (przedstawiona została specjalna tabela z kosztami wynajmu samochodów poszczególnej klasy).

W dniu 09.11.2016 r. została zawarta umowa wynajmu samochodu zastępczego marki S. (...) (klasa C) pomiędzy (...) Sp. z o.o., a A. S., na okres od 09.11.2016 r. do 16.11.2016 r. Użytkujący pojazd A. S. nie płacił wynajmującemu kosztów najmu, został też poinformowany, iż nie musi tego robić bo koszty najmu będą obciążać ubezpieczyciela.

W dniu 16.11.2016 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.420,65 zł, tytułem wynajmu samochodu S. (...) od dnia 09.11.2016 r. do dnia 16.11.2016 r.

(...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. i A. S. zawarli umowy przelewu wierzytelności, na mocy których (...) Sp. z o.o. przyjął wierzytelność obejmującą roszczenie o odszkodowanie przysługujące S. S. i A. S. z tytułu niemożności korzystania przez nich z ich pojazdu oraz wynikających stąd kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego.

(...) Sp. z o.o. w L. przekazała fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.420,65 zł - (...) S.A. w S., celem likwidacji szkody.

Decyzją z dnia 28.11.2016 r. (...) S.A. w S. przyznało na rzecz (...) Sp. z o.o. w L. odszkodowanie za wynajem samochodu zastępczego w kwocie 602 brutto.

W dniu 28.07.2017 r. w KRS została zarejestrowana (...) S.A., powstała w wyniku przekształcenia (na podstawie art. 551 k.s.h.) (...) Sp. z o.o.

Dowody: umowa wynajmu samochodu zastępczego – k. 20-21, faktura VAT nr (...) – k. 17, decyzja z dnia 28.11.2016 r. – k. 15-16, umowa cesji wierzytelności – k. 18 i 19, wydruk wiadomości e-mail – k. 38-39, akta likwidacji szkody, odpis KRS (...) – k. 59-62, częściowo zeznania świadka A. S. – nagranie z dnia 03.11.2017 r. – 00:03:12-00:24:49

A. S. pracuje w domu prowadząc gospodarstwo rolne. Posiada tylko jeden samochód, z którego wyłącznie on korzysta do zwykłych codziennych potrzeb. W okresie wynajmu samochodu zastępczego nie miał innych szczególnych potrzeb, np. wyjazdów służbowych, samochód wykorzystywał do poruszania się po miejscowości, w której mieszka.

Dowód: zeznania świadka A. S. – nagranie z dnia 03.11.2017 r. – 00:03:12-00:24:49

Przystępując do analizy i oceny materiału dowodowego, należy zaznaczyć, że spór pomiędzy stronami nie dotyczył odpowiedzialności pozwanego co do zasady, ale zasadności roszczenia i jego wysokości. Okoliczności dotyczące samego zdarzenia z dnia 06.11.2016 r., kiedy to uszkodzony został samochód marki M. (...), nr rej. (...), będący współwłasnością A. S. i S. S., nie były kwestionowane.

Sąd dokonał ustaleń faktycznych na podstawie dokumentów przedłożonych do akt sprawy, akt likwidacji szkody oraz częściowo zeznań świadka A. S..

Dowody z dokumentów Sąd uznał za wiarygodne z uwagi na okoliczność, że stanowiąc dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone (art. 244 k.p.c.) oraz tego, że osoby, które je podpisały złożyły zawarte w nich oświadczenia (art. 245 k.p.c.), korzystają one z domniemania autentyczności i prawdziwości. Treść lub forma tych dokumentów nie były kwestionowane przez strony. Również Sąd po zapoznaniu się z ich treścią i formą, nie powziął co do nich żadnych wątpliwości.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. S., dowód powyższy nie był kwestionowany.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Art. 822 § 1 k.c. stanowi, iż przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Odszkodowanie obejmuje przy tym zgodnie z ogólnymi regułami naprawienie szkody będącej normalnym następstwem zdarzenia, z którego szkoda wynikła, w tym strat poniesionych przez poszkodowanego oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (art. 361 § 1 i 2 k.c.). Świadczenie wypłacone przez ubezpieczyciela ma zatem na celu wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku wystąpienia zdarzenia wyrządzającego szkodę.

W przedmiotowej sprawie odpowiedzialność pozwanego co do zasady nie budziła wątpliwości, pozwany przyznał, iż stosownie do art. 123 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003, nr 124, poz. 1152) odpowiada za szkody będące następstwem wypadków, które miały miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i powstały w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, zarejestrowanych w państwach, których biura narodowe są sygnatariuszami Porozumienia Wielostronnego.

W okresie trwania naprawy pojazdu należącego do A. S. i S. S. istniała konieczność korzystania przez A. S. z samochodu zastępczego, czego nie kwestionował pozwany, twierdząc jedynie, że żądana przez powoda kwota odszkodowania z tego tytułu jest zbyt wysoka, a wypłacone przez niego dotąd odszkodowanie w kwocie 602 zł w całości wyczerpuje roszczenia z tego tytułu.

Wskazać należy, że na etapie likwidacji szkody A. S. zaproponowano możliwość skorzystania z samochodu zastępczego i pokrycie kosztów wynajmu (86 zł/dobę), z czego ten nie skorzystał, decydując się na podpisanie umowy wynajmu z powodem, za co została wystawiona faktura VAT na kwotę 1.420,65 zł.

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017 r., sygn. akt III CZP 20/17, wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Powyższej okoliczności powód nie wykazał. Z zeznań samego A. S. wynika, że w okresie kiedy wynajmował samochód zastępczy, służył mu on jedynie do załatwiania codziennych potrzeb i przemieszczania się po miejscowości jego zamieszkania. Takie okoliczności z pewnością nie prowadzą do przyjęcia wyższej stawki wynajmu samochodu zastępczego, gdyż na ich podstawie nie można przyjąć, że poniesienie wyższych kosztów było celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Na marginesie należy zaznaczyć, iż zbywcy wierzytelności nie ponieśli żadnych kosztów najmu pojazdu co wynika z zeznań świadka A. S..

W związku z powyższym, Sąd powództwo oddalił, o czym orzeczono w punkcie I wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zasądzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 287 zł (pkt II), na którą złożyły się: opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł i wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 270 zł (stosownie do treści § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu).

W punkcie III Sąd nakazał ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwotę 125,37 zł tytułem wydatków wyłożonych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa, na które złożył się zwrot kosztów dojazdu świadka A. S. na rozprawę.

SSR Grażyna Poręba

I C 905/17

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

N., dnia 30.11.2017r.

(...)